



Arrest

nr. 57 440 van 7 maart 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 8 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. DASSEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u de Iraakse nationaliteit bezitten, van Koerdische origine zijn en in 1981 geboren zijn in de stad Tell Kaif in de provincie Mosul (Centraal-Irak). U verklaarde in Irak niet naar school te zijn geweest en zou nooit politiek actief zijn geweest. U zou gans uw leven in de wijk Babel hebben gewoond en verklaarde nooit problemen te hebben gekend met de Iraakse overheid. U zou Irak hebben verlaten nadat u problemen kreeg met terroristen omwille van uw werk. U verklaarde van 2003 tot begin 2010 in opdracht van het Amerikaanse leger als bewaker op het plein Tabadul (Sahat Tabadul) werkzaam te zijn geweest. U zou er de ingangspoort van het plein hebben bewaakt. In 2003 zou u omwille van uw werk een eerste keer schriftelijk bedreigd zijn. In 2008 zou uw auto onderweg naar uw werkplaats onder vuur zijn genomen. Na deze gebeurtenis zou u enkele dagen in het ziekenhuis in Tell Kaif verzorgd zijn. Kort voor uw vertrek uit Irak zou u een tweede keer beschoten zijn,

maar niet gewond zijn geraakt. Ook zouden onbekenden naar het ouderlijk huis zijn gekomen en zou u enkele dreigbrieven hebben ontvangen. Uw belagers zouden ermee bedreigd hebben u te doden indien u uw werk als bewaker niet stopzette. Op 12 april 2010 zou u uit Tell Kaif vertrokken zijn en via Turkije naar België zijn gekomen. U zou op 7 mei 2010 in België zijn aangekomen. Op 10 mei 2010 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat verschillende elementen de geloofwaardigheid van uw verklaringen als zou u van uw geboorte in 1981 tot aan uw vertrek in april 2010 in Tell Kaif in de provincie Mosul hebben gewoond op de helling plaatsen. Uit een vergelijking van de door u afgelegde verklaringen voor het Commissariaat-generaal op respectievelijk 29 augustus 2010 en op 28 oktober 2010 blijkt dat u flagrant tegenstrijdige verklaringen aflegt aangaande elementen die betrekking hebben op uw directe leefomgeving. Hierdoor kan serieus getwijfeld worden aan uw verklaring gedurende 29 jaar in Tell Kaif te hebben gewoond. Bijgevolg dient ernstig te worden getwijfeld aan uw herkomst.

Ten eerste sprak u zich tegen aangaande de plaats(en) waar u in Tell Kaif zou hebben gewoond. De ene keer beweerde u in de wijk Babel, huisnummer 11 te hebben gewoond (zie gehoorverslag CGVS, I, p.4). U voegde eraan toe dat u altijd in Tell Kaif heeft gewoond, maar niet steeds in hetzelfde huis (zie gehoorverslag CGVS, I, p.2). Erg in strijd hiermee zei u tijdens het tweede gehoor dat jullie huisnummer niet 11 maar 7 was (zie gehoorverslag CGVS, II, p.4) en voegde u er bovendien aan toe dat u gans uw leven in dit huis heeft gewoond (zie gehoorverslag CGVS, II, p.4). Dat u zich hierover tegensprekt is uitermate merkwaardig en brengt de geloofwaardigheid van uw afkomst in het gedrang.

Voorts legde u incoherente verklaringen af aangaande de verschillende wijken in Tell Kaif. Tijdens het tweede interview verklaarde u dat de stad Tell Kaif vier wijken telt: Babel, Askari, Saddam en Abbas (zie gehoorverslag CGVS, II, p.4). U zei dat de naam van de wijk Saddam na de val van het Baath regime in 2003 veranderde naar Salam (zie gehoorverslag CGVS, II, p.5). Alsook zei u dat de wijk Askari veranderde in Serhaldan en de wijken Abbas en Babel niet van naam wijzigden (zie gehoorverslag CGVS, II, p.5). In strijd hiermee verklaarde u tijdens het eerste interview dat de stad de volgende vier wijken telt: Abbassiya, Saddam, Arabi en Babel (zie gehoorverslag CGVS, I, p.4). U voegde eraan toe dat de wijk Saddam sinds de val van het regime Abbas wordt genoemd (zie gehoorverslag CGVS, I, p.4). Dat u tijdens het tweede interview spreekt van een wijk Askari (Serhaldan), terwijl u hierover met geen woord repte tijdens het eerste interview, u in tegenstelling tot het eerste interview tijdens het tweede interview met geen woord repte over een wijk Arabi en u zich bovendien tegensprekt aangaande de nieuwe naam van de wijk Saddam is opmerkelijk en doet verder twijfels rijzen aangaande de geloofwaardigheid van uw afkomst.

Voorts verklaarde u de ene keer dat de volgende drie dorpen het dichtst bij Tell Kaif zijn gelegen: Tellesqof, Al Iraq en Wanké (zie gehoorverslag CGVS, I, p.7). U voegde eraan toe dat deze dorpen altijd deze naam hadden (zie gehoorverslag CGVS, I, p.7). Gevraagd naar namen van andere dorpen in de omgeving van Tell Kaif zei u dat u deze dorpen niet bij naam kent omdat u nooit naar die dorpen bent geweest (zie gehoorverslag CGVS, I, p.7). U noemde wel nog enkele dorpen (Bartallah, Bachika, Barzana en Chalalat) die verder waren gelegen (zie gehoorverslag CGVS, I, p.7). Alsook voegde u eraan toe dat Al Iraq het dorp is dat zich het dichtst bij Tell Kaif bevindt (zie gehoorverslag CGVS, I, p.7). Opmerkelijk is dat u tijdens het tweede interview beweerde dat een dorp met de naam Bawuza zich het dichtst bij Tell Kaif bevindt. Of dit dorp een andere naam heeft, wist u niet (zie gehoorverslag CGVS, II, p.10). Dit is zeer opmerkelijk. Tijdens hetzelfde interview noemde u bovendien plots Bataniya en Watani als zijnde dorpen in de directe omgeving van Tell Kaif en voegde u er aan toe dat u in deze dorpen bent geweest (zie gehoorverslag CGVS, II, p. 10 en p.14). Dat u andere verklaringen aflegt aangaande de dorpen rond of in de directe omgeving van Tell Kaif is uitermate vreemd en doet verder twijfels rijzen aangaande de geloofwaardigheid aangaande uw afkomst.

Voorts sprak u zichzelf tegen aangaande de veiligheidssituatie in Tell Kaif sinds de val van het Baath regime. Zo verklaarde u de ene keer dat er in 2006 in Tell Kaif op de automarkt een aanslag plaatsvond. U voegde er uitdrukkelijk aan toe dat dit de enige aanslag was in de stad sinds de val van het Baath regime (zie gehoorverslag CGVS, I, p.15). Dezelfde vraag werd u opnieuw gesteld tijdens het tweede gehoor. U sprak toen plots over drie verschillende aanslagen (automarkt, politiekantoor, markt). Ook voegde u er aan toe dat er nog explosies waren in andere wijken maar dat deze niet veel schade hebben aangericht (zie gehoorverslag CGVS, II, p.16-17). Het feit dat u tijdens het tweede interview plots meer informatie kon geven over de veiligheidssituatie in uw stad wijst op een ingestudeerd karakter.

Voorts dient te worden vastgesteld dat u de ene keer beweert dat de heuvels rond Tell Kaif in de volksmond Gré Khaifé ('heuvels van plezier') worden genoemd (zie gehoorverslag CGVS, I, p.5).

Toen u dezelfde vraag opnieuw werd gesteld tijdens een volgend gehoor zei u dat deze heuvels in de volksmond geen naam hebben (zie gehoorverslag CGVS, II, p.16).

Verder zei u de ene keer dat uw zus en uw broer naar de school Saddam (nieuwe naam: Abbassi) gingen (zie gehoorverslag CGVS, I, p.3). Toen tijdens het tweede gehoor de naam van de school waar uw zus en broer school liepen werd gevraagd, moest u het antwoord schuldig blijven. Dit is uitermate merkwaardig aangezien uit uw verklaringen blijkt dat de school waarover u spreekt vlakbij (op 200 meter) uw huis gelegen zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, II, p.17).

Verder beweerde u tijdens het eerste interview dat een zekere (Z.) jullie voedselagent was en deze persoon zijn winkel in jullie wijk had (zie gehoorverslag CGVS, I, p.5). Toen u dezelfde vraag opnieuw werd gesteld tijdens het tweede gehoor, bleek dat u zich de naam van deze persoon niet meer kon herinneren (zie gehoorverslag CGVCS, II, p.20).

Het feit dat u zich op eenvoudige aspecten van uw concrete levenssituatie steevast ernstig tegenspreekt, wijst er op dat u uw kennis over Tell Kaif wellicht niet heeft opgedaan vanuit uw persoonlijke levenservaring. Deze elementen hebben rechtstreeks betrekking op uw herkomst, dewelke bijgevolg dient te worden betwijfeld.

Voorts legde u verschillende incoherente verklaringen af met betrekking tot de ligging van het plein waar u werkzaam was en over de plaatsen (gebouwen) die u op uw weg naar dit plein tegenkwam. Zo verklaarde u de ene keer dat u op de weg van Tell Kaif naar het plein een Coca Cola fabriek en betonbedrijven tegenkwam (zie gehoorverslag CGVS, I, p.10). In strijd met bovenstaande verklaarde u tijdens het volgende gehoor dat u op uw weg van Tell Kaif naar het plein waar u werkte geen fabrieken tegenkwam (zie gehoorverslag CGVS, II, p.16). Van iemand die beweerde ongeveer zeven jaar lang op het Tabadul plein te hebben gewerkt en deze weg bijna dagelijks met zijn auto te hebben afgelegd, kan verwacht worden dat hij hierover coherente verklaringen aflegt. In dit verband dient tevens te worden opgemerkt dat u uitermate vaag bleef toen u werd gevraagd om in detail uw routebeschrijving uit te leggen van Tell Kaif naar het plein Tabadul (zie gehoorverslag CGVS, II, p.12-13+p.15). Verder dan te stellen dat het plein achttien kilometer van Tell Kaif was gelegen en er langs de weg verschillende verlaten militaire kazernes lagen, raakte u niet (zie gehoorverslag CGVS, II, p.12-13).

Voorts zei u de ene keer dat Filfil een dorp is dat zich het dichtst bij het plein bevond waar u werkzaam was (zie gehoorverslag CGVS, I, p.26). U voegde er tevens aan toe dat Filfil in het Koerdisch 'Tel Hats en Menara' wordt genoemd (zie gehoorverslag CGVS, I, p.26) en zei tevens dat men het plein Tabadul moest passeren alvorens het dorp Filfil te bereiken (zie gehoorverslag CGVS, I, p.26). In tegenstelling met bovenstaande verklaarde u tijdens het tweede gehoor dat Filfil geen dorp, maar een synoniem voor het plein Tabadul is. U zei verder dat 'Tel Hats / Menara' het dorp is dat men tegenkomt als men het plein passeert (zie gehoorverslag CGVS, II, p.15).

Eveneens sprak u zich tegen aangaande de omgeving rond het plein. Zo zei u de ene keer dat de Irakese ordediensten naast het Tabadul plein een basis hadden. Dit plein (basis) zou een halve kilometer van het Tabadul plein verwijderd zijn geweest (zie gehoorverslag CGVS, I, p.15). Een andere keer zei u uitdrukkelijk dat de Irakezen in de buurt van Tabadul geen plein of kamp hadden (zie gehoorverslag CGVS, II, p.20). Dergelijke flagrante discrepanties brengen verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw afkomst in het gedrang.

Naast het feit dat u zichzelf meermaals tegensprak aangaande verschillende elementen die betrekking hebben op uw directe leefomgeving dient bovendien te worden vastgesteld dat u van enkele essentiële zaken met betrekking tot uw beweerde regio van herkomst niet op de hoogte blijkt te zijn.

Ten eerste is het uitermate merkwaardig dat u niet op de hoogte bent van het feit dat Tarik Aziz, voormalig minister ten tijde van het Baath-regime, afkomstig is van Tell Kaif (zie gehoorverslag CGVS, II, p.14). Nochtans kan Tarik Aziz beschouwd worden als één van de meest gekende personen uit Tell Kaif. Dat u als inwoner van de stad hiervan niet op de hoogte bent, is uitermate merkwaardig en doet verder twijfels rijzen aangaande de geloofwaardigheid van uw afkomst. Voorts bleek u weliswaar op de hoogte van het feit dat er zich in de regio waarvan u beweert afkomstig te zijn oude militaire Baath kazernes bevinden. Gevraagd welke eenheden of brigades van het Iraakse leger er in het verleden gestationeerd waren, wist u dan weer geen antwoord te formuleren (zie gehoorverslag CGVS, II, p.13).

Voorts verklaarde u dat de koepel van de grootste kerk in Tell Kaif van goud is. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat dit niet correct is en de koepel van de H. Hart Kerk rood is. Dat u hiervan niet op de hoogte bent, is uitermate merkwaardig aangezien deze kerk als één van de meest markante gebouwen van de stad kan worden beschouwd. De informatie waarop het CGVS zich hiervoor baseert bevindt zich in het administratief dossier.

In dit verband dient te worden opgemerkt dat het uitermate merkwaardig is dat u blijkbaar niet op de hoogte bleek dat enkele weken voor uw vertrek uit Irak, meer bepaald op 23 maart 2010, een

lokale school in uw stad heropend werd na gedurende dertig dagen gerestaureerd te zijn geweest met behulp van het 'Civil Affairs Team' van het Amerikaanse '2nd Spartan Heavy Brigade Combat Team'. Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd dat de heropening werd verricht door de burgemeester van de stad (Basso Bello) en de Amerikaanse bevelhebber en dit gepaard ging met tal van feestelijkheden. Van iemand die beweert op dat moment in de stad aanwezig te zijn geweest kan dergelijke gebeurtenis niet onopgemerkt zijn gebleven. Toen hiernaar werd gevraagd zei u bovendien dat er in Tell Kaif recent geen nieuwe scholen gebouwd of gerestaureerd werden (zie gehoorverslag CGVS, II, p.7). Ook over bovenvermelde festiviteiten repte u met geen woord (zie gehoorverslag CGVS, II, p.6).

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs neerlegde die uw afkomst uit Tell Kaif zou kunnen staven.

Uit bovenstaande dient te worden besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit Tell Kaif in de provincie Mosul (Centraal-Irak). Hierdoor kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat zich daar zou hebben afgespeeld. De vluchtelingenstatus kan u dan ook niet worden toegekend. De manifeste bedrieglijkheid van uw verklaringen omtrent uw beweerde herkomst laat evenmin toe correct in te schatten of er in uw hoofde sprake is van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Ook de status van subsidiaire bescherming kan u dus niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker heeft nieuwe documenten bekomen die zijn afkomst/herkomst aantonen. Hij voegt bij het verzoekschrift volgende stukken: een nationaliteitsbewijs, een document uitgereikt door de 'Department of Defense, Coalition Provisional Authority, North Region Coordinator, Mosul, Iraq' en drie brieven.

Hij voert aan dat de beslissing niet is gebaseerd op objectieve informatie en louter verwijst naar tegenstrijdigheden in zijn verklaringen zonder de informatie die hij gaf te controleren. Indien men zijn verklaringen zou hebben getoetst aan de realiteit in Tell Kaif dan zou bewezen zijn dat hij van daar afkomstig is. Bijgevolg schendt de beslissing de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker citeert artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en stelt dat hij aan de hierin bepaalde criteria voldoet. Hij verwijst naar de zorgwekkende algemene veiligheidssituatie in Irak en geeft dienaangaande een algemene uiteenzetting. Verzoeker wordt bedreigd omwille van zijn werk voor het Amerikaanse leger. Hij kan niet terug naar Irak omdat hij vreest voor persoonlijke vervolging gelet op het interne conflict in zijn land. Hij kan door deze burgeroorlog geen bescherming krijgen.

Verzoeker benadrukt dat zijn nieuwe documenten zijn afkomst aantonen en dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. In Centraal-Irak is sprake van een intern gewapend conflict. "Via radio en televisie ontvangen we dagelijks de onheilsberichten uit Irak". De commissaris-generaal schendt de materiële motiveringsplicht omdat hij de subsidiaire bescherming weigert zonder afdoende motivering. Indien hij van mening is dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingendefinitie moet hij nagaan of deze in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, hetgeen hij heeft nagelaten te doen. Verzoeker vreest dat hij in zijn land slachtoffer zal zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing of een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Een onmenselijke of vernederende behandeling is een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. De commissaris-generaal moet elk dossier individueel en grondig onderzoeken en heeft dit nagelaten.

2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.1. Verweerder merkt met recht op dat de overheid bevoegd om over een asielaanvraag te oordelen in de eerste plaats dient na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart daadwerkelijk afkomstig is van het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Het is niet onredelijk dat de overheid tracht de kennis

omtrent de voorgehouden regio van herkomst te toetsen. Van iemand die zich vluchteling verklaart mag redelijkerwijze worden verwacht dat deze enige kennis heeft van de situatie in zijn land of streek van herkomst en achtergrondinformatie kan verschaffen over zijn vrees voor vervolging. In dit kader kan van de kandidaat-vluchteling worden verwacht dat deze kan antwoorden op eenvoudige en elementaire kennisvragen omtrent diens onmiddellijke leefomgeving en dat hij bij machte is om dienaangaande precieze en coherente verklaringen af te leggen.

Verzoeker onderneemt in het verzoekschrift niet de minste poging teneinde de motieven aan de grondslag van de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen daar waar deze stelt dat hij (i) tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent de plaats(en) waar hij in Tell Kaif zou hebben gewoond (ii) incoherente verklaringen aflegde aangaande de verschillende wijken in Tell Kaif (iii) tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent de dorpen in de onmiddellijke omgeving van Tell Kaif (iv) zich tegensprak omtrent de veiligheidssituatie in Tell Kaif sedert de val van het Baathregime (v) incoherente verklaringen aflegde omtrent de naam van de heuvels rond Tell Kaif (vi) daar waar hij tijdens het eerste gehoor de naam van de school van zijn broer en zus kon geven, hiertoe tijdens het tweede gehoor niet meer in staat bleek ondanks dat deze op slechts tweehonderd meter van zijn huis zou zijn gelegen (vii) verschillende incoherente verklaringen aflegde met betrekking tot de ligging van het plein waar hij beweerde werkzaam te zijn geweest, alsmede over de plaatsen en gebouwen die hij onderweg naar dit plein tegenkwam (viii) zich eveneens tegensprak over de omgeving rond het plein (ix) niet op de hoogte bleek te zijn van enkele essentiële zaken met betrekking tot zijn beweerde regio van herkomst. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien deze door verzoeker niet aan de hand van concrete elementen worden weerlegd, onverminderd overeind.

De commissaris-generaal heeft op basis van deze vaststellingen op goede grond besloten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende afkomst van Tell Kaif in Centraal-Irak. Gezien hieraan geen geloof kan worden gehecht kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die verzoeker aldaar beweert te hebben ondervonden.

De neergelegde stukken (rechtsplegingdossier, stuk 1) zijn niet van die aard dat zij verzoekers teloorgegangene geloofwaardigheid kunnen herstellen. Het nationaliteitsbewijs en de drie brieven zijn niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling zodat deze stukken overeenkomstig artikel 8 PR RvV niet in overweging worden genomen. Wat betreft het document van het 'Department of Defense' en gedateerd is op 3 november 2003, dient te worden vastgesteld dat de voorzijde van dit stuk, dat de handtekening bevat van degene die het uitgereikt zou hebben, een fotokopie betreft zodat aan dit stuk, gelet op de manipuleerbaarheid van dergelijke kopieën, geen bewijswaarde kan worden toegekend. Hoe dan ook wordt dit stuk geenszins aangevoerd in het kader van geloofwaardige verklaringen zodat het niet vermag verzoekers afkomst aan te tonen.

Verzoekers omschrijving van de algemene situatie in Irak is, nog daargelaten dat hij ter staving hiervan geen begin van informatie bijbrengt en gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zowel zijn vermeende afkomst van Tell Kaif in Centraal-Irak als de problemen die hij beweert te hebben ondervonden, niet dienstig.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Verzoekers bewering dat de commissaris-generaal niet naging of hij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal dit wel degelijk naging en op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Reeds hoger werd vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende afkomst van Tell Kaif in Centraal-Irak, noch aan de problemen die hij beweert te hebben ondervonden (zie sub 2.2.1.). Nog daargelaten dat hij geen begin van informatie bijbrengt ter staving van zijn betoog omtrent

de algemene veiligheidssituatie in Centraal-Irak, toont hij derhalve niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan die erop wijzen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. Voor de aanvrager van de subsidiaire bescherming kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van voornoemd artikel, een verwijzing naar de algemene toestand in het beweerde land van herkomst immers niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongelooftwaardige verklaringen af te leggen omtrent zijn afkomst en problemen.

2.2.3. De bestreden beslissing is op een correcte wijze genomen en gemotiveerd. Naast een uiteenzetting van het door verzoeker aangevoerde feitenrelaas bevat zij gedetailleerde, pertinente en terrechte overwegingen die haar afdoende motiveren.

2.3. Verzoeker toont, het voormelde mede in acht genomen, niet aan dat het zorgvuldigheidsbeginsel zou zijn geschonden. Dit beginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, meer bepaald het verslag van de DVZ en de vragenlijst en de gehoorverslagen van het CGVS. Verzoeker kreeg de kans zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS